

DODISTA RADÍ, PÁTRÁ, ZASAHUJE

Markétka, 2. oddíl

Milý DoDíku, můj bývalý přítel Vojta měl často špinavé nohy a odmítal si je mýt. Je to dané povahově nebo třeba výchovou?

DoDo: Milá Markéto, jak jistě víme je to dáno geneticky. Prase zůstane prasetem...

Glum

Ahoj DoDo, můžeš mi prosím tě prozradit, proč mě stále zabíjí?

Dodo: Milý Glume, víš, Shit happens.

Pavel, 3. oddíl

Můj nejdražší DoDo, máš nějaký tip, jak se zbavit škorvů ve stanu?

DoDo: Musíš se postavit na jednu nohu, udělat z rukou chobot a zazpívat hit kapely Luštěla Patnáctiny. Poté se zaručeně všichni škorvoři z tvého stanu ztratí.

MÓDNÍ POLICIE

V této zbrusu nové rubrice se zaměříme na hodnocení ošacení našich malých Jediů. Svě připomínky k oděvům bude mít naše stylistka, která ošatila například i Dartha Vadera.

Dívky zvolily klasiku, červená s černou, ovšem v tomto případě šláply vedle. Jako doplňky bych k této kombinaci volila jiné barvy i materiály. Slečna Nikola zvolila černé tenisky, které jako doplňek k červeným teplákům nejsou nejhorší, ovšem dlouhý rukáv pod kratší mikinou se toto léto skutečně nenosí, navíc ta barva. A slečna Adéla, škoda mluvit. Vypadá to, jako kdyby dívky vylezly z postele a zrcadlo obešly z velké dálky. Letos se nosí něco úplně jiného.

BOULE WARS

Nezávislý intergalaktický občasník

číslo 2.

30. července 2010

SKANDÁL – VEDOUcí KRADOU DĚTEM JÍDLO

Naprostá neomalenost se udála na nejmenovaném letním dětském táboře v Kamenici u Humpolce. Vedoucí se dokrmují jídlem, které je určené pro jejich svěřence. Ti jsou poté mnohokrát nuceni hledat zbytky a odřezky po popelnicích. Z našeho důvěryhodného zdroje víme, kteří vedoucí svým dětem odpírají ze všech nejvíce. Jsou jimi Pavel Šiška ze 4. oddílu a Jiří

Chorche Velíšek z oddílu číslo 6 (jak dokumentují přiložené fotografie).

Vedení tábora jsme se snažili kontaktovat a získat z něj vyjádření k této velmi nelichotivé události, avšak hlavní vedoucí Lída Dobiášová nezvedá telefon. Podařilo se nám však zjistit, že na své facebookové stránce má status „Žereme dětem jejich řízky“. Jediným vyjádřením byla SMSka od pana Šišky, ve kterém všechna obvinění razantně dementuje.

ŠOK – ELIŠKA A PETR JSOU MANŽELÉ

Dostali jsme do redakce kompromitující fotografie mladého padawana Petra Linharta a lepé žínky Elišky Neradové. Nikdo v táboře o jejich sňatku, který se podle všeho udál již před mnoha lety, nevěděl. Z nějakého důvodu svůj vztah tají a tváří se jako kamarádi. Naše redakce se snažila zjistit podrobnosti o jejich vztahu, zda se rozvedli, nebo jen tají svůj vztah, ale ani jeden z nich s námi nechtěl mluvit. Naše redakce začne pátrat, jaký důvod stojí za tím, že svůj sňatek před ostatními tajili. Z tajných zdrojů jsme se však doslechli, že Petrovi opravdu nechutně smrděly nohy.

REPORTÁŽ – JAK SE BAVÍ JEDI

Včera se na planetě Danthuin konala intergalaktická diskotéka. Náš štáb samozřejmě u toho nemohl chybět. DJ přiváděl davy do extatického vytržení. Ruce, nohy, chapadla se svíjela vzduchem. Na tuto velkolepou akci se dostavily celebrity z celého dosud známého vesmíru a okolí. Svou vizáží překvapoval hlavně proslulý Mistr Jedi jménem Kit Fisto, který je známý svým nezřízeným způsobem života. Házel vtípky na všechny strany a několikrát byl spatřen v obětí s různými ženami. Tuto příležitost měl však proto, že nedorazil lovec žen Princ Xizor, jelikož po předchozích konfliktech byl tentokrát Mafiánům vstup zakázán. Všichni pařili až do svítání a nikomu se naštěstí nic nestalo.

HVĚZDNOSKOP

Beran

Berany berany duc.

Blíženec

Nezapomeňte si vyčistit zuby.

Panna

Kupte si los, dnes určitě vyhrajete.

Lev

Hodně pij nebo dostaneš úpal.

Citát dne: Nezapomeň si udělat čárku.
(Omar Baldé Čendovi Bacíkovi)

Z PERA NAŠICH ČTENÁŘŮ

Štěňátka mají ze začátku ze začátku slepé oči. Až trochu povyroستou začnou se jim otevírat oči. Až budou velká tak budou vidět šedě a budou hravá. A budou bydlet v boudě.

Jenny Rossi, 5. oddíl

Intergalaktický pes

Pes je přirozený přítel člověka. Má srst, fousky, ocásek, roztomilé ouška atd. Jak ale asi vypadá intergalaktický pes? Myslíte si, že je to robot, jestli myslíte, že ne, tak máte pravdu. Měl by vypadat tak, že má ocelové fousky, měkkou titanovou srst, vraždící natahovací ouška schopné čehokoliv a malý vrtící se ocásek. Adoptovali byste si jednoho?

Sára Drozenová, 5. oddíl

Je nemocná, potřebuje lék!

Tato věta se rozlehla po okolí jako ozvěna v tmavé jeskyni. Začala se projevovat jako nemoc, která se vyskytuje hlavně u dětí, kteří právě mají věk okolo 6 až 12 let. Je to stav, kdy se nekontrolovatelně smějí a dokolo říkají: „Je nemocná, potřebuje lék.“ Tato věta je také napsaná na nástěnce u dveří, kam si každý může napsat, co chce.

Kristýna Šťastná, 5. oddíl

Pasování světelným mečem – Epic Fail

Zeptejte se nějakého Jedi, jak byl pasován do své funkce, řekne Vám, že světelným mečem. Nevěřte jim to. Každý ví, že nechat se pasovat sv. mečem se Jedi nechá dobrovolně vyoperovat ruce. Takže chcete-li se nechat pasovat, buď se nadobro rozlučte s rukama nebo si kupte protězu a nebo si požádejte ať to udělají na černo. Jinými slovy, když Vám řeknou, že z Vás udělají Jediho, zabavte všechny světelné meče.

Tonda Hora, 5. oddíl

Naše pisatelky budou odměněny 3 IK.

Poznámka redakce: Upozorňujeme, že příspěvky našich dítek neprocházejí jazykovou korekturou. Stejně jako celé noviny.

A nelákalo Tě někdy přeci jen country, folk nebo tramská muzika, když už jsi z toho Středozápadu?

Hele vůbec. Dokonce mi několikrát nabízeli angažmá Honáci, ale nevzal jsem to. Jednak, jak jsem říkal, není tahle muzika moje krevní skupina a navíc nesnáším koně.

A jak muzicíruješ tady na táboře?

No jako vždycky dost temně. Hudba pro děti nemusí bejt vždycky veselá, zvlášť, když je to scénická hudba, která má podtrhnout nějaký jasně negativní děj. A jelikož tady zatím temná strana suverénně vede, tak je to všechno mollový a prokládaný alteracema, jako na pohřbu. Ono se to i hodí, protože tam v každé epizodě někoho zabijou. Mám vedle jeviště na půdě takovej krcálek, asi metr na dva, kde tvořím naživo, pravou rukou klávesy, levou kytaru, žádný počítače a automaty, všechno se musí zahrát rukama. Děti o mně nevěděj, je to divadlo a ne můj koncert. A možná by pak rozpitvávaly i to, že jim na půdě hraje Půda.

Díky za rozhovor.

BOULE WARS EXTRA

Nezávislý intergalaktický občasník

příloha čísla 2. (samostatně neprodejná)

30. července 2010

Exkluzivní rozhovor s Jamesem Půdou

ROZHOVOR – JAMES PŮDA

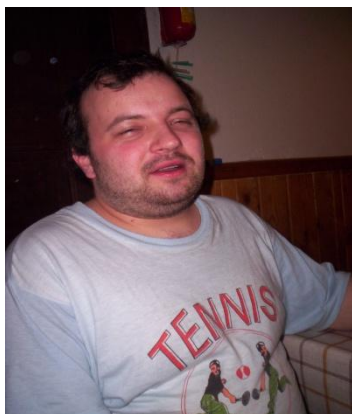
Náhoda tomu chtěla, že jsem se po letech potkal v Kamenici s multiinstrumentalistou Jamesem Pūdou. Se čtyřiatřicetiletým dnes už Pražákem jsem si povídal jak jinak než o hudbě.

Jamesi, to Tvoje příjmení není úplně obvyklé, jak jste k němu v rodině přišli?

Táta po osmašedesátém utekl do západního Německa a odtamtud na americké Středozápad. Před emigrací se jmenoval Půdař, ale to Američany totálně zmátlo, jednak ů s kroužkem je pro ně neznámý písmenko a ř se jim navíc blbě vyslovovalo, takže se tam nechal zapsat jako Poodah. V Elbow City si našel mojí mámu a já se narodil už jako Američan James Poodah, ale táta mi od malička vyprávěl o Čechách a vždycky říkal, že „až shořej' hvězdy“, tak se sem vrátíme. A tak se taky stalo. Já se tu nakonec usadil a chtěl si změnit příjmení zpátky, ale úřady měly se slovem půdař problém, že prej je to označení podřadný sorty zlodějí z minulého století, tak jsem se nakonec stal Pūdou.

Tvá hudební dráha se vyvíjela až v Čechách, nebo jsi už něco zkoušel ve Státech?

Na Středozápadě to bylo samý country, hillbilly a tak podobně a tahle muzika se mi prostě neslučovala s krví. Do Čech, tehdy ještě do Československa, jsem přijel ve čtrnácti. Na škole jsme s dvěma dalšíma darebákama dali dohromady skupinu Lijcí hnistí, protože já chtěl hrát punk a kluci byli nadšený, že maj v kapele konečně bubeníka. Takže vážně jsem se muzikou začal zabývat až tady, ale poprvý jsem za pianem seděl doma, když mi byly asi tři roky, takže základy jsem získal už za mořem.

S Lijcím hnistím se to vyvíjelo dál jak? A co bylo potom?

Kapela toho před lidma moc neodehrála, zato ale garáž u spolužáka na Ládví na našich soustředěních o prázdninách, byla místníma často navštěvovaná. Dokonce natolik, že nám pak tyhle soustředění zakázali. Taky se blížila maturita a na punkovej postoj prostě už nebylo místo ani čas. Vlastně jsem ale asi půl roku před maturitou začal bubnovat i u Vypli proud, což byla taková spíš fúze, už to nebylo tak rvavý a muzika byla propracovanější. No a v momentě, kdy jsme zapíjeli maturitu, tak vlastně Lijcí hnistí definitivně skončilo. S Vypli proud jsem toho taky moc živě neodehrál, kapela se začala vytrácet ze světa počátkem roku 95 a mě to za bicíma už taky přestávalo bavit, potřeboval jsem melodickéj nástroj.

Takže ses vrátil k pianu?

To tehdy nebyl nástroj pro muziku, kterou jsem chtěl dělat. Jenže on takovou muziku skoro ani nikdo nehrál a kdo jí hrál, tak měl v kapele plno. Nakonec jsem se zcela neplánovaně vrátil k punku, když mě po koncertu v hospodě Na Václavce, kterej byl na pokraji katastrofy, vzali mezi sebe Sypte ptáčkům. Fungovalo to asi dva roky, než se na kapelu nalepila policie, protože po našich koncertech zůstávaly zničený sály a po výjezdech na mimopražský koncerty navíc i zdemolovaný vagony. Taky tomu nepřidaly texty, když se na ně dívám po letech, tak mi každá třetí píseň z té doby připadá závadná. Asi stárnu.

A pak zaklepali na dveře Růžena s Černochem?

Přesně tak. Na jaře 97 se dokonce natočilo demo, ale zůstalo jen u něj. Urrkytě byl muzikantsky opravdu lákavej projekt, bohužel taky dával pořádně zabrat játrům. Nakonec se po půl roce kluci rozjeli za prací do ciziny a už se to nikdy nedalo dohromady. Je to škoda, ale asi bysme brzo skončili všichni na léčení. Taky jsem tou dobou už chápal, že když se nebudu muzikou profesionálně živit, bude muset mít prioritu práce a ta mě nakonec pohltila natolik, že na povinný jedno odpoledne v tejdnu prostě nezbyl čas. To jedno odpoledne v tejdnu je totiž minimum pro to, aby kapela fungovala. A abych si situaci ještě víc zkomplikoval, začal jsem jezdit se Skalkou na tábory. A tak jsem si musel nahrávat jenom sám doma, abych byl časově flexibilní.

Co Ředidlo a benzín?

To byl nápad právě tady v Kamenici u ohně na nějaký brigádě. Přivezli jsme starej nábytek, ale co čert nechtěl, při vykládání z přívěsu se ho většina rozpadla, takže šel rovnou na ohniště. Jenže přšlo a nechtělo to hořet. A tak se nakonec použilo ředidlo a benzín, rozbitej nábytek vzplál a my tam tak stáli, koukali se do ohně a, nevím už kdo, začal zpívat „Hradec hoří, sláva nám!“. A bylo to. Zbejvalo jen vymyslet název a opodál stojící kanystry s vítěznejma hořlavinama se nabízely samy. Letos na podzim bude po dvou letech odkladů konečně premiéra.